

Dosarul nr. 2r-366/20

Prima instanță: Jud. Buiucani mun. Chișinău (jud. N. Simciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, Gr. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Forest-Fort”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Forest-Fort” și lui Igor Cotorobai cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva încheierii din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 3 decembrie 2003, Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Forest-Fort” și lui Igor Cotorobai cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

Prin hotărârea din 4 septembrie 2006 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de către Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni.

Prin decizia din 4 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni, s-a casat hotărârea din 4 septembrie 2006 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău și s-a emis o nouă hotărâre prin care: a fost anulat contractul de vânzare-cumpărare nr. 3390 din 3 decembrie 2000 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată „Forest-Fort” și Igor Cotorobai, cu aducerea părților la poziția inițială.

Prin decizia din 8 octombrie 2008 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni și s-a menținut decizia din 4 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

La data de 18 noiembrie 2019, Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni a depus cerere privind explicarea deciziei din 4 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de către Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni cu privire la explicarea deciziei din 4 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău.

La 26 mai 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Foresta-Fort” a declarat recurs, fiind completat prin recursul din 28 septembrie 2020 împotriva încheierii din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen a recursului și admiterea acestuia, casarea încheierii instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că a luat cunoștință de încheierea instanței de apel la data de 15 mai 2020.

A menționat că cauza a fost soluționată eronat, unde Societatea cu Răspundere Limitată „Mobilă Rădăuți” este o altă persoană juridică.

A afirmat că au fost admise greșeli procedurale, fiind acceptată o procură nulă fără data întocmirii, deci avocatul A. Lefter nu poate participa în proces. Mandatul 1274864 din 3 septembrie 2019 nu este valabil, deoarece nici procură nu este valabilă, precum și documentul de identificare este cu termenul valabilității expirat a lui Vasile-Dorin Strugaru, care ar fi eliberat procura la o dată necunoscută.

A susținut că este de acord parțial că instanța de apel a respins ca neîntemeiată cererea prin încheierea din 19 februarie 2020. Însă, corect ca în lipsă de împuterniciri, în termen de 5 zile judecătorul urmează să dispună returnarea cererii în temeiul art. 170 Cod de procedură civilă.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza dispozițiilor art. 424 alin. (2), 425 alin. (2), 427 Cod de procedură civilă.

Prin referința depusă la data de 3 august 2020 Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Aurel Lefter a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele dosarului rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 24 martie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.187, Vol. I), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 26 mai 2020 în termenul legal.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră

recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Verificând legalitatea încheierii din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea a fost emisă în concordanță cu normele de drept procedural pertinente speței.

Or, în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, dacă sânt necesare explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii sau dacă hotărârea cuprinde dispoziții contradictorii, instanța emitentă, la cererea participanților la proces sau a executorului judecătoresc, dă explicații asupra dispozitivului ori omite dispozițiile contradictorii fără a modifica cuprinsul hotărârii.

Explicarea hotărârii este admisibilă dacă nu a fost executată și nu a expirat termenul de executare silită.

Explicarea hotărârii se face în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică explicarea hotărârii.

Din sensul logico-juridic al normei legale precizate rezultă că, instituția explicării dispozitivului hotărârii judecătorești poate fi folosită de părți doar în ipoteza în care acesta nu este suficient de clar, iar acest fapt creează sau poate crea dificultăți în procedura de executare silită.

Totodată, instituția explicării dispozitivului hotărârii judecătorești nu este o cale menită să ducă la anularea ori modificarea titlului executoriu, întrucât o astfel de finalitate poate fi atinsă doar prin intermediul căilor legale de atac. În consecință, instanța nu poate corecta fondul cauzei prin intermediul procedurii instituite la art. 251 Cod de procedură civilă.

În doctrina de specialitate este arătat că în cuprinsul hotărârii judecătorești, eroarea materială este în legătură cu inexactitatea literei, ca expresie a raționamentului real al judecătorului. Îndreptarea erorii materiale mijlocește salvarea substanței hotărârii judecătorești, restabilind concordanța dintre spiritul și litera raționamentului judecătorului.

Astfel, cererea de explicare poate fi admisibilă doar dacă sunt necesare lămuriri privind înțelesul, întinderea sau aplicarea documentului executoriu. Or, la examinarea cererii de explicare a hotărârii nu se vor discuta împrejurări, care ar repune în discuție o hotărâre judecătorească irevocabilă, deoarece acest fapt contravine autorității lucrului judecat.

Obiectul explicațiilor poate forma doar înțelesul hotărârii, limitele și modalitatea executării prestațiilor, precum și cercul persoanelor vizate prin hotărâre.

La acest segment se reține, că instanța de apel în dispozitivul deciziei a indicat expres că părțile sunt aduse la poziția inițială.

În această consecvență, Colegiul constată că dispozitivul deciziei din 4 decembrie 2007 a instanței de apel nu necesită explicații referitor la sensul, extinderea sau aplicarea dispozitivului acesteia.

Este de menționat că din decizia din 4 decembrie 2007 a Curții de Apel Chișinău rezultă clar și motivele care au stat la baza adoptării unei astfel de soluții, precum și norma legală aplicabilă cazului, la fel constatările expuse sunt certe, exprese și clare, prin urmare nu lasă loc interpretărilor.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele invocate în cererea de recurs, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Forest-Fort” și de a menține încheierea din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Forest-Fort”.

Se menține încheierea din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Mobilă Rădăuți” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Forest-Fort” și lui Igor Cotorobai cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu